

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 120/05
28.09.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Неде Антонић и Софије Вагнер – Личеноски, чланова већа, у парници тужиље АА, против туженог ББ, ради измене одлуке о издржавању, по предлогу туженог за понављање поступка, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против решења Окружног суда у Смедереву Гж.543/05 од 19.4.2003. године, у седници већа одржаној 28.9.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог, изјављена против решења Окружног суда у Смедереву Гж.543/05 од 19.4.2003. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Смедереву Гж.543/05 од 19.4.2003. године одбијен је предлог туженог за понављање правноснажно окончаног поступка П.789/03, као неоснован.

Против решења Окружног суда у Смедереву тужени је благовремено поднео жалбу због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу чл.365. у вези са чл.400. ЗПП, Врховни суд је нашао да жалба туженог није основана.

Пресудом Општинског суда у Смедереву П.1941/96 од 14.10.1997. године разведен је брак између тужиље АА и туженог ББ. Том пресудом је обавезан тужени да тужиљи на име издржавања плаћа месечно 15% од своје пензије од 1.3.1997. године. Тужиља је тражила измену одлуке о издржавању тако што ће се тужени обавезати да јој месечно плаћа по 50% од своје пензије. Првостепени суд је пресудом П.789/03 од 25.9.2003. године такав тужбени захтев одбио, а Окружни суд у Смедереву, поступајући по жалби тужиље, пресудом Гж.1143/03 од 16.12.2003. године преиначио је првостепену пресуду и обавезао туженог да тужиљи на име супружанског издржавања плаћа 30% од своје пензије почев од 4.8.2003. године.

Пресудом Врховног суда Србије Рев.1172/04 од 12.5.2005. године одбијена је као неоснована ревизија туженог, изјављена против правноснажне пресуде Окружног суда у Смедереву.

Тужени је поднео предлог за понављање правноснажно окончаног поступка пред Окружним судом у Смедереву, јер сматра да су испуњени услови из чл.421. тач.9. ЗПП за понављање поступка. Као разлог наводи да је 3.8.2004. године сазнао да је тужиља збринута у Геронтолошком центру у КК, почев од __. године, те сматра да би за њега била донета повољнија одлука да је потврду наведеног центра могао да употреби у ранијем поступку.

На рочишту ради расправљања о предлогу за понављање поступка првостепени суд је саслушао тужиљу, прочитао извештај Геронтолошког центра у КК и Старачког дома у КК1 и на основу ових изведених доказа утврдио да се тужиља од __. године налазила на смештају у Геронтолошком центру у КК, а од тог датума се налази у Дому за старе и пензионере у КК1, и да као корисница учествује у трошковима смештаја по Закону о социјалној заштити својим приходима и имовином. Приход, који тужиља као корисница остварује по основу издржавања од туженог узима се у обзир приликом обрачуна цене смештаја и упућује се преко пензијског и инвалидског осигурања на жиро рачун Геронтолошког центра КК. Тужиља је стара и неспособна за рад, без имовине а износ који добија на име издржавања урачунава се у њено учешће за плаћање смештаја у Дому за старе и пензионере у КК1.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, Окружни суд у Смедереву је правилно закључио да је предлог туженог за понављање поступка неоснован.

Према чл.421. ст.1. тач.9. ЗПП поступак који је одлуком суда правноснажно закључен може се по предлогу странке поновити ако странка сазна нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Правилан је закључак да нису испуњени услови за понављање поступка прописани цитираном одредбом, јер за чињеницу да је тужиља смештена у Геронтолошки центар у КК тужени није могао сазнати и употреби у ранијем поступку, с обзиром на то да је тужиља смештена у Геронтолошки центар __. године, када је поступак чије понављање тужени тражи већ био окончан правноснажном пресудом Окружног

суда у Смедереву Гж.1143/03 од 16.12.2003. године. С тога је правилан закључак да се ради о чињеници која је основ за нову тужбу ради измене одлуке о издржавању.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу чл.368. у вези са чл.378. ЗПП, одбио жалбу туженог као неосновану.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

дм